16

DISPUTATIO ANATOMICO-CHIRURGICA INAUGURALIS

DE

HERNIA CRURALI

QUAM

DIVINA ASSISTENTE GRATIA,

CONSENSU ET AUCTORITATE

GRATIOSISSIMÆ

FACULTATIS MEDICÆ

IN

PERANTIQUA ACADEMIA HEIDELBERGENSI,

PRO LICENTIA

Summos in Arte Medica Honores ac Privilegia Doctoralia legitime obtinendi,

PUBLICO EXAMINI PHILIATRORUM

in Auditorio majori ſubmittit

Ad diem 5. Septembris M DCC XXVI.

DANIEL KOCH,

CRUCENACO-PALATINUS.

Monsieur Andr

HEIDELBERGÆ, Exſcriptum prelo Electorali Aulico-Academico.

Per Andream Hörth.

PERILLUSTRI

ET

EXCELLENTISSIMO

DOMINO

D. PHILIPPO

CAROLO

LIB. BAR. AB HUNDHEIM,

SERENISSIMI AC POTENTISSIMI

PRINCIP. ELECT. PALATINI

CONSILIARIO INTIMO, CAMERARIO, NEC NON ARCHI SATRAPIÆ CRUCENACENSIS ARCHI SATRAPÆ GRAVISSIMO,

DOMINO MEO GRATIOSISSIMO.

UT ET

VIRO PRÆ-NOBILISSIMO,

AMPLISSIMO

ET EXCELLENTISSIMO

DOMINO,

FRANCISCO ANTONIO DE SCHERER

AB HOHENCREUZBERG,

SERENISSIMI & POTENTISSIMI PRINCIPIS ELECT. PALATINI CONSILIARIO ET TRUCKSASSIO ARCHISATRAPIÆ CRUCENACENSIS SPECTATISSIMO,

DOMINO ET PATRONO MEO

PERPETUA OBSERVANTIA DEVENERANDO,

Hanc Disputationem Inauguralem ob magnam & immeritam in Parentem meum, meque ipsum derivatam gratiam ac benevolentiam, in publicum devotæ gratæque mentis specimen ea, qua decet submissione offert & consecrat, simulque se ac sua studia porrò humillime commendat

Subjectissimus, & obstrictissimus servus

DANIEL KOCH.

PROOEMIUM.

Quicunque Medicinæ faciem, qualem in incunabulis & primordiis ſuis habuit, & quam noſtris hisce temporibus præ ſe fert, fixis oculis intuetur; ille facile deprehendet iſtam totam quantam immutatam, hancque artem noſtro ævo ad ſummum fere faſtigium evectam eſſe. Quod dum aſſero, longe abeſt, ut in venerandam antiquitatem vel ingratus vel injurius eſſe velim; quippe quæ magna cum induſtria & indefeſſo labore glaciem utique fregit, viamque ſtravit, quam ingredi, & ulterius pergere non ita difficile poſteris erat: uti etiam inventis aliquid addere facile eſt. Quicquid autem ſit, in propatulo eſt, Pathologiam tùm Medicam, tùm inprimis Chirurgicam innumeras ab antiquisſimis temporibus acceſſiones tàm noſtro, quàm etiam ſuperiori ſeculo habuiſſe. Quot enim morbi detecti, quot remedia, quibus hi oppugnari poſſunt, inventa; de quibus altum in veterum ſcholis ſilentium erat. Quæ ſicco prætereo pede. De rebus Chirurgicis, ſi quædam proferre licet, quot affectus hodienum occurrunt, antiquitus incogniti; quantus inſtrumentorum apparatus nunc ſuppetit, quem, ubi cum illo

veterum comparaveris, vel in melius mutatum, vel multis novis auctum reperies. Ut nihil dicam de pluribus numero operationibus, de quibus olim ne cogitatum quidem fuit. Quis enim priscis temporibus fistulam lacrymalem à sola sacci obstructione obortam styli exilissimi immissione, & liquoris ope siphunculi injectione curare suscepit? Quis etiam in oculo, quem tunc temporis vix tangere audebant, plures operationes, quæ à quibusdam Chirurgis ophthalmicis hodie audacter administrantur , talia instituere aggressus est? Quis lithotomiam eo modo, quem aliqui à quatuor abhinc lustris in usum vocarunt, peragere ausus est? Pluribus aliis recensendis jam supersedeo. Hoc Unicum subjungens, quod herniarum pathologia atque praxis non levia pariter incrementa ceperit. Cujus rei luculentum nobis documentum præbet Hernia vesicæ, quæ quandoque ab intestini vinculis soluta è sede sua ordinaria in scrotum prolabitur. Idem confirmat HERNIA CRURALIS, in qua omenti, frequentius intestini portio per annulum, qui vasa cruralia transmittit, foras prorumpit, atque in superna femoris sede tumorem p. n. efformat. De quo affectu, cum in Antiquorum Scriptorum monumentis vel nulla prorsus vel rara admodum, quantum scio, mentio injiciatur: operæ pretium esse duxi, de illo speciminis inauguralis loco, quantum ingenii vires permittunt, pauca quædam commentari. Quod ut feliciter cedat, DEUM T. O M. ardentibus invoco precibus; à Benevolo autem Lectore benignam mihi censuram expeto.

CAPUT I.

§. I.

ANtequam ſtatum p. n. ſive pathologiam Herniæ pertractandam ſuſcipiam, brevem quandam organorum affectorum deſcriptionem prælibare operæ pretium eſſe arbitror; ſtatu enim naturali probe cognito, & p. n. dignosci, ſymptomata facilius & felicius indagari, vera prognoſis indigitari, tandemque ſalutaris medela afferri poteſt. Ad partes affectas autem Muſculi Abdominis potiſſimum ſunt referendi; quorum quinque paria in Anatomicorum ſcholis demonſtrantur: Obliquum Externum, Internum, Tranſverſale, Rectum atque Pyramidale. Ne vero ea, quæ ad cognitionem ſtatus p. n. & præſens inſtitutum ſupervacanea videntur, in medium afferam; horum muſculorum Onomatologiæ, principio atque inſertioni tradendæ non inhærebo: uti & muſculos pyramidales valde exiguos, ſæpe ex toto, ſæpe etiam ex parte deficientes, ad ſcopum præſentem nihil facientes ſicco pede prætereo. Reliquos Abdominis muſculos anterius & in utroque latere ventrem infimum, oſſibus deſtitutum, ab injuriis externis munientes, tria foramina partibus tum fœtus ergaſtulo ſuo incluſi nutritioni, tum generis humani propagationi, tum extremitatum inferiorum conſervationi dicatis, exitum concedentia, perforant. Quorum primum in media & antica Abdominis parte inter utrumque muſculum rectum locatum, à media utriusque

musculi recti, tendinibus musculorum Transversalium, Obliquorum Extern- atque Internorum efformatur, atque vasis umbilicalibus transitum præbet. Quod vero foramen, usu vasorum umbilicalium cessante, obturatur; nihilominus tamen partibus inde egressuris umbilicus pariter ac inguen viam pandit, quia, uti hic, ita & illic, annulus à tendinibus musculorum unitis formatur, per quem processus peritonæi, à lamella hujus externa formatus, & funiculi umbilicalis usque ad placentam individuus comes foras exit, qui annulus accedente causa aliqua violenta dilatatur ac ille in inguine, cui accedit, quod circa umbilicum omentum pariter ac intestina mox se offerant; hinc, musculis rectis ad latera depressis, qua data porta, foras ruunt.

§. II.

Musculorum Obliqui Externi & Interni, descendentis atque ascendentis nomine alias ob fibrarum tractum insignitorum, fibræ musculosæ illius oblique descendendo, hujus vero simili decursu ascendendo, atque Transversi transversim excurrendo se invicem decussant. Considerandi sunt hi æque ac musculus rectus tanquam 4. aut 8. virtutes motrices, in 4. aut 8. abdominis angulis consistentes, quorum vis circa umbilicum unitur & colligitur, sub quo maxima intestinorum pars sita est, ita, ut Abdomen una cum contentis visceribus undique & undique ab iisdem comprimatur; sicque mediante hoc perpetuo motu cum

dia

diaphragmate reciproco reſpirationem, digeſtionem, motum humorum in Abdomine, præſertim ſanguinis & chyli, ſecretionem item in diverſis viſceribus, & varias excretiones mirum in modum promovent. Simul verò etiam firmiorem herniis, quas ventrales vocant, quasque non raro magnus in difficili partu niſus, frequentius vis externa, ictus, lapſus &c. producere ſolet, obicem opponunt. Sunt autem hi muſculi, qui ſecundum foramen conſtituunt, prope inguinis regionem perforati, & proceſſibus peritonæi, in viris vaſa ſpermatica, in mulieribus ligamenta uteri rotunda vel teretia includentibus, tranſitum præbent, nec non in ſtatu p. n. aliquibus in abdomine contentis partibus egreſſuris viam ſternunt: unde fit, ut ſexus ſequior æque ac virilis, quamvis rarius, huic malo obnoxius ſit. Vocantur iſti muſculorum hiatus annuli: qui differunt. 1. ſitu, circa quem notandum, quod ordinarie ſibi invicem paralleli non ſint, ſed externus inferior eſt medio, & medius interiori: in ſtatu p. n. vero ab omento & inteſtinis prolapſis magis paralleli evadunt. 2. Decurſu obliquo, apertura in muſculis interioribus eſt magis lateralis, & propius ad os ilium vergit, cum è contrario hiatus externi ad os pubis magis accedat. 3. Subſtantia, annulus ille, qui ab obliquo externo formatur omnium fortiſſimus & valde tendineus eſt; cui multum roboris addunt fibræ multiplicatæ extremum marginem & limbum conſtituentes, & ſuperius maximè conſpicuæ, adeoque tàm aſcenſui, quàm

redu-

reductioni partium è ſitu lapſarum quam maxime reſiſtit. Annulus obliqui interni magis muſculoſus eſt, & transverſalis, qui, ſi adeſt, membranaceus eſſe aſſeritur, ſæpe tamen non invenitur. Præterea annotare liceat, tranſverſi tendinem utplurimum non foramine integro gaudere, neque, ut Obliqui externi tendo ſolet, dimidiato foramine pertuſum; ſed toto ſuo inferiore limbo iisdem proceſſibus peritonæi transverſim ſuperimpoſitum conſpici. Et ſi dicendum quod res eſt, nonniſi duo annuli ſunt, è quibus nempe exterior firmus, validus atque robuſtus prolapſum inteſtinorum vel omenti impedit, quod Autopſia anatomica confirmat. Altero ſcilicet interno & muſculoſo ad præcavendum prolapſum non multum faciente. Arteria & vena ſpermatica in viris, in ſexu ſequiore ligamentum uteri teres, muſculi Tranſverſi fibris iſtos proceſſus tranſverſim tantum perreptantibus, inter utramque peritonæi lamellam delata, muſculi obliqui interni fibras muſculares divulſas, annulum aliquo modo efficientes, tranſeunt; poſtea obliquo tractu per vere ſic dictum annulum Obliqui externi, ob figuram annularem hoc titulo digniſſimum progrediuntur. Magnitudo hujus annuli tanta eſt, ut immiſſum digitum facile admittat; quo minus autem contenta abdominis à levi accedente cauſa violenta elabantur, fibris robuſtis, tendineis in limbo ejus proceſſum peritonæi firmiſſimè amplectentibus eum donatum eſſe ſupra innui. Admiranda hac ſtructura Providentia Divina generi humano

no præ brutis benigniſſimè proſpexit, ne quibusdam abdominis partibus facilis & proclivis è dicto ventre egreſſus eſſet. Quodſi enim proceſſus peritonæi, uti in canibus, hiatu inſigni pateret neque occluderetur, in quibus ſtilus aut flatus liquorve per apertam circa inguina viam ad teſtes immittitur, uti *Gerh. Blaſ. Zoot. de can. c.* 2. id perhibet, periculum eſſet, ne omnes fere homines hernia laborarent. Cum, ambulantibus nobis, quos DEUS erectos voluit magis quam reliqua animalia, uti eleganter Poëta cecinit:

Pronaque cum ſpectent animalia cætera terram,
Os homini ſublime dedit, cœlumque tueri.
Juſſit & erectos ad ſidera tollere vultus.

deorſum ponderoſa inteſtina continuo ad locum minoris reſiſtentiæ atque foramen apertum gravitarent, atque impetu in annulos facto illos dilatarent, adeoque herniam, ſi cautum non eſſet, frequentiſſime producerent. Quod quadrupedibus horizontali linea incedentibus facilè contingere non poteſt; quia omnis contentorum moles circa umbilicum accumulatur: hinc illa hernia umbilicali potius afficiuntur.

§. III.

Tertium foramen vaſis cruralibus, tendinibus muſculorum Pſoæ atque iliaci liberum ex infimo ventre exitum concedit, & ſpeciem quandam annuli viſui offert. Hujus

jus foraminis ſtructuram paulo fuſius & exactius pertractare mearum partium eſſe exiſtimo, ut Herniæ Cruralis, de qua altum apud pleroſque etiam peritiſſimos Chirurgiæ Scriptores ſilentium eſt, magis perſpicuam deſcriptionem exhibere poſſim. Quo verò à me hoc rite fiat, differentiam hujus à præcedentibus præmittere mihi in cumbit. Diſtinguitur autem à præcedentibus. 1. Situ, Annulus hic magis in exteriore inguinis regione atque ſuperiore femoris parte ſitus, ad commodiorem venæ & arteriæ cruralis decurſum, in levi ſinuoſitate oſſi ilei inſculpta, arcum quaſi efficit, dictaque vaſa cooperit, & ab injuriis externis defendit, cavitatem etiam ovalem efformat 2. numero, hic tantum unus, à ligamento Poupartii & tendine utriusque muſculi obliqui formatus, illic tres, vel potius duo ſeſe offerunt: magis à ſe invicem diſtincti. 3. Subſtantia, Annulus cruralis intus membrana peritonæi unice, ſuperius tendine utriusque muſculi obliqui & ligamento Poupartii, è quo potiſſimum formatur, extus aponevroſi faſciæ latæ, & integumentis communibus; illi vero, nempe inguinales fibris muſcularibus atque tendineis à muſculis obliquis pariter originem trahentibus, & membrana peritonæi firmantur. Expanſioni fibrarum muſculi obliqui externi in regione inguinali introrſum pergentium, atque quibusdam in locis fibris muſculi obliqui interni ita adhærentium, ut duo illi tendines ſine dilaceratione ab invicem ſeparari nequeant, quibus ſuperimponitur elegans fibrarum ſemicircu-

circularium fasciculus; cujus fibræ validæ, tendineæ ex spina ossis ilei anteriore & inferiore exortæ, oblique transversim ad supremam & exteriorem ossis pubis sinuositatem, instar arcus extenduntur; ut vasa Cruralia, ceu sub fornice tuta à compressione lateant, cui in variis corporis atque cruris motibus obnoxia sunt. Dominus *Poupart* hunc fibrarum tendinearum fasciculum, in veterum Anatomicorum libris, & præsertim in illo *Vesalii*, quem *Fabricam Corporis Humani* inscripsit, jam dudum memoratum, & accurate descriptum, pro peculiari ligamento, quod suspensorium ab usu appellat, venditavit. vid. *Hist. Acad. Reg. Scient. 1705. p. 64*; Cujus existentiam Anatomicorum Principes perspicacissimi *Joh. Bapt. Morgagnus Adv. Anat. III. p.* 2. atque *Cowperus*, quos Clar. *Heisterus* in *Comp. Anat.* etiam secutus, jam publice negarunt. Hæc species ligamenti à Gallis vocatur *L'arcade*, quia fornicem vel arcum quendam satis exacte præ se fert. Quamvis autem illud pro peculiari ligamento modo laudati Anatomici non admittant, attamen illud pro peculiari ligamento haberi potest, quia fibræ tendineæ illic robustiores & multiplicatæ à reliquo tendine differunt: revera in lacertosis præsertim subjectis à tendine musculi obliqui descendentis distinctum conspexi, & fibrarum semicircularium fasciculum tendinearum sparsum, aponevroticæ musculi allegati extensioni superexpansum pro annulo crurali formando & firmando ad istum ligamentosum tendinem exporrigi plus una vice

in florentissimo Theatro Anatomico Argentinensi duce Excell. & Exper. D. D. *Joh. Salzmanno* commendatissimæ famæ Anatomico, Patrono & Præceptore ad dies vitæ colendo observare mihi licuit. Non levem attentionem meretur, atque non sine ratione Sapientia divina hoc ligamentum trium digitorum transversorum longitudine condidit, eum in finem, ut 1. Arteriis & venis Cruralibus, tendinibus musculorum Psoæ atque Iliaci, nec non nervo crurali tutum transitum suppeditet, ne in flexione corporis aut cruris, vel tempore graviditatis hæ dictæ partes lædantur; quod facilè contingeret, si totum illud ligamentum aponevroticum æquali inosculatione in isto interstitio à spina ossis ilei usque ad os pubis memoratis vasis annecteretur: nec fornice vel arcu suo interstitium quoddam relingueret. 2. ut robur annulo crurali atque musculi obliqui externi concilïet, impediatque, ne levi de causa intestina & omentum prolabi, adeoque herniæ generari queant. 3. Ut totam viscerum abdominalium molem sustentent, & veluti suspendant, ne vel nimium deorsum gravitent, vel etiam delabantur, quam ob causam in *Hist. Ac. Reg. Sc. l. c.* ab Autore suo ligamentorum suspensoriorum nomen obtinuerunt; quem usum ut præstare valeant, situs, decursus & connexio eorum non parum conferunt. 4. Denique ossa innominata, quæ in junioribus in tres partes in acetabulo ossis femoris lineis adhuc distinctis divisa oculis subjiciuntur, conjungendo & conjuncta servando egregium quoque effectum edunt.

§. IV.

§. IV

Supereſt Peritonæum Abdomini obtenſum, ſubtenſum vero muſculis modo recenſitis, imprimis Tranſverſalibus, quibus cum arctè ſatis connectitur, & non parum roboris & firmitatis imprimis ſupra umbilicum ab eorum tendine emendicat. Pars hæc infimi ventris membranacea, plus minuſve tenuis, ſatis tamen valida, firma & elaſtica, ex fibris tendineis ligamentoſis, nerveisque contexta eſt, omnia in Abdomine contenta viſcera, veluti ſaccus immediate ambiens & in ſinu ſuo fovens. Utut autem firma ſatis & robuſta ſit hæc membrana, à ſuperſtratis tamen muſculis multum roboris acquirit, ne facilè laxetur aut diſrumpatur, id quod in vulneribus abdominis, illæſo peritonæo; item in annulis inguinalibus multum relaxatis obſervare licet. Notandum quoque, quod non ejusdem tenuitatis ac craſſitiei ejus textura ubivis ſit. Cum in viris juxta Anatomicorum aſſertúm à Cartilagine Xiphoide ad umbilicum usque, in fæminis ab umbilico verſus pubem craſſior evadat. Superficies hujus exterior, qua muſculis abdominis adhæret, aſpera eſt: interior quam maximè lævis & humore perfuſa obſervatur, qui humor à continua exhalatione partium ſeroſarum è visſceribus & pinguium ex omento deducenda. Duplex eſt Peritonæum, ſed hujus duplicaturam Veteres atque Recentiorum quidam in dubium vocare aut plane negare non erubuerunt; quem nodum Gordium facillime unico ictu, non quidem gladii, ſed oculi ſolvit Avtopſia anatomica;

dum illam postica in parte, in qua Renes, Vesica urinaria, Ureteres, Vasa spermatica &c. sita sunt, omnium intuentium oculis sistit. Omnibus imi ventris visceribus extimam tunicam, crassiorem nempe illis, quæ extensionem notabilem subeunt, uti Ventriculo, Vesicæ urinariæ, Utero; tenuiorem partibus, quæ non distenduntur, uti Hepati, Lieni &c. largiri vulgo fertur. Duplicatura peritonæi non obscurè demonstrat, illud duabus gaudere lamellis, nunc arctè, nunc laxè cohærentibus, quibus interspersa est substantia cellulosa, sive vesiculosa. Lamella interior versus inguen crassior existens, ipsaque intestina, ne in scrotum delabantur, firmiter continens, annulum, vasis præparantibus transitum præbentem exactè cingit. Hac vero vel nimium dilatata, vel etiam disrupta: annulis prius dilatatis, Bubonocelen aut oscheocelen producit. Lamella ejus exterior superna femoris sede perforata vasa cruralia ad extremitates inferiores tendentia transmittit, ubi non nudas perforationes, sed processus esse Cl. *Verheyen* contendit, qui tamen processus non uti in inguine longi sunt, & multum ad inferiora exporrecti, sed post brevissimum trajectum dictis vasis firmiter accrescunt. In regione inguinali eadem lamella exterior sic dictos processus peritonæi constituens vasa falso sic dicta præparantia ad testiculum usque comitatur, & quia vasa memorata, Testesque instar vaginæ involvit, tunica vaginalis, seu Elytroides nuncupatur. Ubi ad Epididymides seu Parastatas pervenit, ipsis annectitur fibris copiosis,

piosis, & claustrum aliquod sibi format, quod testiculum à reliquo vasorum præparantium fasciculo atque abdomine separat, unde flatus, facta prius infra Parastatas incisione, immissus in partem superiorem tunicæ Elytroidis non penetrat. Cæterum num Gula, Vena cava, Arteria aorta, & reliqua, quorum Clar. *Verheyen* meminit, peritonæum perforent, an verò potius ea obducat solum, & postea inversum rursum descendat, aliasque hujus commatis disquisitiones studio prætermitto. Hoc tantum moneo, quod peritonæi lamella interior annulo crurali superextendatur, & spatium à vasis cruralibus ad inferiora tendentibus relictum intus cooperiat, hacque ratione Herniam Cruralem, quantum potest, impediat. Attamen pars intestini ilei vel coli, peritonæo sive paululum dilacerato, quod rarissime contingit, sive supra modum dilatato, descendit, dictamque Herniæ speciem satis periculosam ac sæpe lethalem generat. De qua vid. Clar. *Verheyen. Anat. edit. Bruxell. cap. de Perit.* Præter modo memoratum peritonæi processum tres alii à lamella exteriore formantur. Duo in viris vasa spermatica, in mulieribus ligamenta uteri teretia includentes extra abdomen demittunt; quos tamen processus in sexu sequiore, non tam processus, quam diverticula nova fæminina vocat & describit Dexterrim⁹ Anatomicus *Nuck Adenogr. C. X.* Conf. Clar. *Joh. Maur. Hoffm. obs. E. N. C. D. III. A. II. obs. 210.* quæ à peritonæo originem habentia ex orificio angustiori in Capsulas latiores expanduntur, & naturaliter uteri ligamenta rotunda non solum excipi-

unt, ſed & transmittunt, atque ad Clitoridem usque proſequuntur. De quibus proceſſibus hoc adjungere liceat, quod, ubi annulos perforant, plures emittant fibras & membranulas, quæ ſepimenta membranacea conſtituunt, interſtitium annulorum à partibus tranſeuntibus relictum occludentia. Tertius vaſa umbilicalia tranſmittit, quibus abſcisſis, poſtea ſucceſſive ſatis firmiter coaleſcit. Priusquam autem id fiat, non raro in infantibus, aut etiam, ubi jam bene coaluit, in mulieribus partu difficili laborantibus extenditur, vel rumpitur, unde inteſtina & omentum prolabentia exomphalon formant; qui in brutis, quæ centrum gravitatis in umbilico habent, frequentior eſt, uti ſupra jam innui. Si qui ſunt, qui proceſſus peritonæi vel plane denegant, vel eorum originem ab annulorum membranis deducunt, illos Αυτοψία anatomica contrarium docebit & plenarie convincet. Ne tua B. L. patientia abutar, plura de Peritonæo, nihil quicquam vero de partibus genitalibus, utpotè à ſcopo meo aliena, recenſere ſuperſedeo.

CAPUT II.

§. 1.

PArtium ſtructura, quantum ad præcipua Herniæ phænomena explicanda neceſſarium eſſe exiſtimavi, breviter perluſtrata: ad Herniæ Cruralis pathologiam devolvor. Antequam id faciam, Onomatologiam Herniæ, more recepto, paucis præmittendam eſſe, arbitror, non multum autem immorabor, ne Crambe bis cocta & ſæpius recocta B. L. nauſeam

ſeam moveam. Herniæ vocabulum, num à græco ἔρνος ramus juxta *Scalig. in Catal.*, unde Latinorum forſan Ramex, vel ab hærere ſit derivandum, Grammaticis relinquo. Græco vocabulo κήλη plerumque Hernia denominatur, addita voce partis, quæ prolapſa eſt, vel loci, per quem exiit. Latini etiam vocant Ramicem ſeu Rupturam, *Caſtellus* Crepaturam; Galli une deſcente, deſcenſum: Germani **einen Bruch/ einen Leibſchaden.** Sed miſſa Onomatologia, ad rem ipſam propius accedo, definitionem, ſeu potius deſcriptionem Herniæ tradens. Eſt autem Hernia Tumor, à partibus è ſede naturali & ordinaria prolapſis præcipuè in abdomine, vel à dilatatione, potiſſimum annulorum tum & peritonæi vel ab hujus ruptura, quod rariſſime contingit formatus, & variis in locis contingens. Hernia Cruralis illa eſt, quando partes in abdomine fluctuantes eo in loco, ubi vaſa Cruralia extra abdomen in femur deſcendunt, prolabuntur. Quo magis eluceſcat, ad quam claſſem ſit referenda hæc nova ſpecies; brevem Herniarum diviſionem prælibare non abs re fore, puto. Herniæ ab Autoribus in proprias ab inteſtinis & omento formatas, & in impropria, ſeu ſpurias à ſanguine, ſemine, aquis &c. productas dividuntur. Species Herniæ propriè ſic dictæ nomina à partibus prolapſis ſortitæ ſunt: quæ ſunt vel omentum vel inteſtina. Ex his jejunum, atque potiſſimum ileum omnium facillime, nec non Coli pars in inguine ſiniſtro quandoque elabitur. Hoc vero notandum, quod inteſtinum jejunum in aliis Herniæ ſpeciebus rarius & nonniſi in exomphalo

phalo & ventrali erumpat. Ileum autem, quia annulis proximum eſt, atque liberrime in abdomine fluctuat, in Crurali & inguinali ruptura utplurimum elabitur: reliquis magis ſuperius ſitis & pluribus vinculis annexis. Quodſi inteſtinum ſolum egreditur, vocatur Enterocele; ſi omentum tantum, dicitur Epiplomphalus, Epiplocele; quando utrumque ſimul elabitur, ſpeciem mixtam conſtituit, & audit Epiploenteromphalus, Epiploenterocele. Inter Hernias modo memoratas propriæs non infimum obtinet locum Cruralis, quæ juxta *Garengeot* non ſolum frequens, ſed frequentiſſima eſt; cui aſſerto contrariari videtur experientia, quæ pauca admodum ejus exempla nobis ſubminiſtrat, imo & in Chirurgorum monumentis rara ejus veſtigia occurrunt. Ad has Moderni quoque referunt aliam à veſica urinaria, quandoque ſed raro in ſcrotum prolapſa, productam, de qua vid. *Garengeot Tr. des operat. de Chirurg. T.* 1 *c. V.* nec non ſacci lacrymalis dilatationem, oculi ex orbita prolapſum, ventriculi, lienis, uteri, inteſtini recti procidentiam. An vero hæ ultimæ ad genuinam Herniarum Claſſem jure referri poſſint meam non litem facio. Sub Herniis impropriis militant varicocele, ſicubi vaſa ſcroti ut & ſpermatica inſtar varicum diſtenta ſunt. Spermatocele, ſeu Hernia in vaſe deferente à ſemine abundante congeſto orta. Sarcocele à carnoſa, ſpongioſa maſſa teſticulo adnata producta. Hydrocele, ſeu aquoſa. Pnevmatocele, ſeu ventoſa. De quibus videatur Diſſ. Dn. *Hænel de morb. Scroti Arg.* 1723. habita.

§. II.

§. II.

Hernia Cruralis non à partibus prolapſis, ſed magis à loco, per quem inteſtinum elabitur, nomen accepit; hicque potiſſimum eſt hiatus ad figuram ovalem accedens ſub ligamento *Poupartii*, in interna atque ſuperiore femoris parte locatus: quem vaſa Cruralia tranſeunt. Partes egreſſuræ æque facilem, ne dicam faciliorem, uti *Garengeot* vult, & ſatis commodum per hunc, quam per inguinalem atque umbilicalem, exitum inveniunt: tum propter inſignem hujus annuli amplitudinem, tum ob ſinuoſitatem oſſi ilei, in qua ad femur vaſa Cruralia deferuntur, inſculptam: quæ elapſuro inteſtino viam quaſi ſternit. *Garengeot l.c.* annulo Crurali minorem quam inguinali reſiſtentiam tribuit, id quod avtopſiæ anatomicæ repugnare videtur. Præter modo recenſita nomina cæteris Herniis propriis alia adhuc dum à loco, quem umbilicus, inguen, ſcrotum atque tota fere abdominis circumferentia, facta fibrarum muſculoſarum violenta divulſione, conſtituunt, impoſita ſunt; unde alia umbilicalis ſeu Exomphalus, alia inguinalis ſeu Bubonocele (quæ etiam imperfecta, vel incompleta appellatur) alia ſcrotalis, ſeu oſcheocele (quæ perfecta vel completa audit) & denique ventralis appellatur. Quæ ventralis illa eſt, ſiquando ejusmodi tumor à latere umbilici aut infra aut ſupra eundem contingit, & quidem ſemper cum peritonæi ruptione. Hæc in reliquis differt in eo, quod partes per annulum antea relaxatum non elabantur, adeoque certum locum non obſervent, ſed

promiſcue nunc hic, nunc illic prope umbilicum exitum moliantur & inveniant.

§. III.

Quodſi in Hernia Crurali pariter ac reliquis propriis partium in abdomine fluctuantium ſenſim & ſucceſſive egresſus fit, annuli multum dilatantur, & repoſitæ è veſtigio rurſus prolabuntur; & quoniam longum tempus requiritur, Hernia inveterata ſalutatur. Quando autem brevi, atque uno veluti momento prolabuntur, ita, ut annulus in ſuperiore parte anguſtior, in inferiore vero ſacci fundus amplior ſit, Recens dicitur. Si quando in ramice Crurali, ut & reliquis crepaturis ſtrangulatio & ſubſequens inflammatio deprehenditur, appellatur Hernia incarcerata. Quam ſtrangulationem ſeu incarcerationem in Hernia Crurali potisſimum ſuperius arcus ille tendinoſus, ſeu ligamentum *Poupartii*, inferius muſculi oſſis femoris, potiſſimum Faſcia lata ſeu muſculus membranoſus, & Sartorius producunt. In hac partes prolapſæ quaſi in carcere detinentur, comprimuntur & non rarò annulo accreſcunt, atque ſine ſectione & operatione ſacci Hernialis integri reponi vix poſſunt. Quale exemplum vid. in Diſſ. Excell. *Eliæ Cammerarii* R. *D Mauchart.* Cujus verba hic apponere liceat. Virum Hernia Crurali mortuum, qui operationem vivus admittere noluit, aperiendo, ſaccum Hernialem ſub & à ligamento *Veſalii* ſtrangulatum deprehendi; diſſecto illo ligamento ſaccus ipſe ſuperius quaſi loro conſtrictus, ut digitum auricularem, extracto inteſti-

no,

no, vix ingerere licuerit: inferius ſeu in fundo amplior, partem inteſtini ilei continens. De qua ſtrangulatione notari meretur, quod in Hernia Crurali frequentior ſit, quam in inguinali, utut enim annulus hic amplior quidem ſit, hoc extra dubium poſitum eſt, illum nempe Cruralem firmiorem eſſe & partes prolapſas magis comprimere, tum & ſpatium, quo prolabuntur, multo minus atque anguſtius, quam in inguinali eſſe. Denique Hernia cum peritonæi ruptura, quæ novam iterum ſpeciem conſtituit, vel ſine eadem, atque cum relaxatione contingit: quam relaxationem unice in omnibus Herniis nonnulli ſtatuunt. De hac id tantum annoto, quod ruptio multo rarior ſit, & cauſam violentam magna cum vi agentem præſupponat. e. gr. ictum hominis vel equi calcitrantis abdomini inflictum; qualem Caſum Lutetiæ Pariſiorum conſpexit Vir Excell. atque Exper. *D. D. Salzmannus Anat. atque Chirurg. P. P. O. longe Celeberrimus Dominus Patronus, Fautor atque Præceptor nunquam non devenerandus, Hoſpes honoratiſſimus.* In quo plurima inteſtinorum pars uno veluti momento in ſcrotum prolapſa: alium fere ventrem præ ſe ferebat, abdomine ordinario omnino collapſo. Quam peritonæi utplurimum ejus dilatatio præcedit.

§. IV.

Hernia Cruralis ab Inguinali ratione ſacci contenta involventis differt. In illa ſimplex ſaccus viſui offertur;

In hac vero duplex, præter alias quasdam partes, quibus Hernia Cruralis destituitur. Saccus contenta in Crurali ruptura ambiens ab utraque lamella peritonæi & prolongatione ejus formatur. In ramice inguinali vero unus saccus naturalis, alter p.n. occurrit. In naturali seu externo vasa spermatica in viris; in sexu sequiore ligamenta uteri rotunda latent, è lamella peritonæi exteriore originem trahens. Internus p. n. à lamella interiore sensim & successive magis productus; & primum farciminis, postea ulterius descendens cucurbitæ minusculæ figuram induit: ille ipse intestinum & omentum elapsum immediate instar sacci includit; unde saccus internus appellatur, ideo, quoniam hunc adhuc alius, nempe externus cingit. Parte postica vasis spermaticis immediate, parte autem antica sacco externo adhæret. Saccus externus multo crassior est interno, hanc vero crassitiem membranæ cuidam robustæ & validæ in statu naturali sacco externo solum, in p. n. vero utrique superextensæ & externo firmiter adhærenti debet, quæ à fibris musculi obliqui ascendentis & descendentis, hunc saccum immediate ambientibus exoritur, & à quibusdam membrana aponevrotica appellatur. In plures lamellas quoque à Peritissimo Anatomico separari potest. Inter utramque nempe externam atque internam lamellam interspersam esse substantiam cellulosam supra indigitavi. Hæ cellulæ cum membrana pinguedinosa scroti præter naturam inflatæ procreare foliola, quæ à Gallis vocantur des feuillets: quorum separatio Operatori

in

in Herniotomia ante ſacci Hernialis apertionem non parum negotii faceſſunt. Quam tandem muſculoſa ſeroti membrana, dartos dicta, atque integumenta communia excipiunt.

§. V.

Cauſæ Herniam Cruralem efficientes, jam mihi recenſendæ veniunt. Quarum plurimæ cum aliis ramicibus communes videntur. Et ſunt vel externæ, vel internæ. Harum 1. Eſt nimia partium internarum, nempe inteſtinorum, vel etiam annulorum lævitas 2. Res abdominis viſcera vel diſtendentes, vel etiam comprimentes, uti flatus concluſi, urina retenta, ingravidatio, quæ utplurimum circulationem ſanguinis in Vaſis Cruralibus, præcipue in vena, varicoſam diſpoſitionem ſæpius referente, ob Uteri diſtenſionem & compreſſionem, impedit. Hinc 3. Serum ſtagnans, quod in Hydrope Aſcite obſervare licet, peritonæum, muſculos, tendines atque ligamentum *Poupartii*, fibrarum atoniam inducendo, relaxat, atque hac ratione Herniæ Cruralis cauſa exiſtit. Quæ fibrarum imprimis illarum, quæ annulos formant, relaxatio præcipuum inter cauſas locum obtinet; annulis quippe inteſtina in debito ſitu non continentibus, irritus eſt peritonæi conatus. 4. Nimia corporis obeſitas quoque multum diſponit ad Herniam producendam. Ad cauſas externas referri merentur 1. Ingens aëris cohibitio, in qua diaphragma deorſum premitur, & muſculi abdominis ad interiora agunt; hinc viſcera infimi ventris fortiter

ter comprimuntur, atque ſufficienti ſpatio deſtituta foras ex abdomine eniti quovis modo tentant. Quod evidentiſſime in tuſſi ferina, ſermone fortiori & diu protracto, tubarum inflatione, oneris gravioris geſtatione, partu laborioſo, fæcum induratarum excretione, vomitu contingere videmus, quas ultimas actiones, ubi edimus, monendum eſt, digitis utrique annulo impoſitis, Herniam præcaueri poſſe. 2. Diæta pinguior, ſeu potius abuſus pinguium, butyri, adipis, olei; unde hoc malum Helvetiæ Incolis fere Endemium eſt. De quo vid. Diſſ. D. *Freytag de Hern. Helv. incol. frequentiſſ. Arg 1721. hab.* Huc quoque ſpectant cibus & potus fermenteſcens, aut alia ratione flatibus occaſionem præbens. v. gr. legumina, olera: inter potus genera præ omnibus referri meretur cereviſia frigida, avido hauſtu ingeſta, vel non defœcata, aut ex avena absque lupulo parata, unde ſæpius colica oritur, quæ, ſi diu durat & vehementior fuerit cum crebris vomitibus, in Herniam Cruralem tandem tranſit, id quod ſeq. exemplo comprobavit Medicus & Practicus Argentoratenſis, dum viveret, primarius & alias feliciſſimus qui Anno 1718. poſtquam plurimos ægros inviſens per totam urbem diſcurrerat & Sirio tunc temporis maxime ardente multum incaluerat, cereviſiam frigidiſſimam magno pariter ac avido hauſtu ingeſſit. Unde paulo poſt Colica cum immani ventris dolore corripitur, quam vomitus continuus & tam enormis excepit, ut ab inſigni, quem fecit, conatu & niſu in latere dextro inteſtini Ilei

portio

portio in annulum Cruralem cum vi intruderetur: Quo facto tumor ovi majusculi magnitudine in sede femoris superna non oblique juxta inguinis decursum, sed recta magis deorsum exporrectus observabatur; duobusque digitis transversis à convexo abdominis habitu distans & distinctus. Idem hic tumor, quia nullum funiculum s. pyrobolum externa specie referebat, qualis ordinarie in Bubonocele videre est, tum ab aliis rerum Anatomicarum æque ac Chirurgicarum gnaris, tum ab ipso ægroto non ab intestino in hunc locum prolapso, sed à glandula obstructa & tumefacta formari credebatur; utut *à Domino Lemaire, Viro*, quem ob eximiam & profundam in Chirurgicis scientiam maximi æstimo, qui hac in re quoque consulebatur, è symptomatibus, quæ jam tum aderant judicaretur, malum Herniam incarceratam, & quidem Cruralem esse, illudque absque operatione curari non posse, assereretur. Quare id potissimum egit, ut ægro persuaderet, quo operationem fieri consentiret. Ille vero renuit, per aliquod tempus expectandum esse ratus. Interea per octiduum varia remedia, quæ in ejusmodi casu pro mitigandis Symptomatibus in usum vocari solent atque debent, adhibita fuerunt: cum vero ab eorum usu nequicquam levaminis sentiret æger, insuper è superveniente singultu & vomitu stercoreo facile conjiceret, se in maximo vitæ periculo versari, annuit tandem imo & jussit, ut operatio administraretur. Id quod undecimo morbi die, quo non obscura sphaceli indicia,

nempe

nempe ſudor frigidus cum ſumma virium proſtratione conjunctus jam aderant, factum eſt. Inciſione inſtituta pars inteſtini Ilei denudata livida & nigra intuentibus apparuit, atque ſuſpicionem de ſphacelo antea conceptam confirmavit. Quia vero via, quam inteſtinum elapſum fecerat, notabilis erat & longa, hoc etiam à ligamento Poupartii atque à tendine utriusque muſculi obliqui valido multumque tenſo ſuperius, inferius vero à muſculis femoris admodum ſtrangulabatur, & in anguſtias coactum erat, dilatatio neceſſaria eſſe videbatur, qua facta & inteſtino intra abdomen repoſito, ſymptomata, Vomitus ſcilicet & Singultus ceſſarunt quidem, alvus etiam reſerata eſt, & juſcula cum aliquali appetitu aſſumta, nihilominus æger ob præſentem in inteſtino ſphacelum intra biduum animam efflavit. Cadavere poſt mortem aperto ſphaceloſa dicti inteſtini conſtitutio oculis ſeſe apertius exhibuit, & quod conſideratione dignum maxime videtur, jejuni inteſtini portio interſtitio inter peritonæum & tranſverſum abdominis muſculum paulo ſupra annulum impacta & incarcerata erat, partibus tenſis eam valde comprimentibus, peritonæum etiam à muſculo nominato ſemotum conſpiciebatur cavitate in medio relicta, id quod tamen non impediit, quo minus contenta utpote liquidiora per dicti inteſtini canalem deorſum progredi potuerint. Ex allegata hiſtoria abunde patet, quam neceſſarium ſit, ut in ejusmodi caſu operatio mature & in tempore ſuſcipiatur, & quantum vitæ periculum im-

immineat, si illa ipsa in ultimam necessitatem rejicitur. 3. Vehementior corporis concussio, nempe casus ab alto, saltatio, cursus, equitatio, venus immodica, & omnia violenta corporis exercitia: quæ utplurimum Herniæ incarceratæ causa evadunt. 4. Ictus validior abdomini inflictus, vel à ligno vel à lapide, vel homine aut equo calcitrante, lapsus item in abdomen. Quibus motibus musculi abdominis vel active vel etiam passive agentes, potissimum circa umbilicum viscera undique comprimunt, & in arctum cogunt, ita, ut exitum quærant; quem neque superne ob diaphragmatis motum contrarium, neque postica in parte abdominis, ob ossium resistentiam inveniunt: quare in inferna ejus regione maximum impetum faciunt; & si annuli inguinales vel crurales dilatati jam sunt, vel relaxati, adeoque debite ii resistere non possunt; peritonæo facile dilatato, sæpe memoratæ partes foras erumpunt, quem mechanismum *Garengeot l. c.* multis explicat. Sic & subjectorum differentia consideranda est, sexui quippe sequiori familiarior est hæc Herniæ species, quia, quod bene notandum, annuli inguinales in hoc angustiores, quam in virili observantur, eo, quod ligamenta uteri minus quam vasa spermatica volumen constituunt,

§. IV.

Postquam in præcedentibus diversas Herniæ Cruralis species, nec non causas illam efficientes enarravi, rei ratio

poſtulat, ut de ſignis, illam comitantibus, nonnihil in medium proferam. In Hernia Crurali eo in loco, ubi vaſa Cruralia ex abdomine egrediuntur, ſeſe offert Tumor, non oblique juxta inguinis decurſum, ſed recta magis deorſum exporrectus, utplurimum nullum funiculum externa ſpecie, qualis ordinarie in Bubonocele obſervatur, referens, conjunctus cum ſtupore oſſis femoris; præterea compreſſa vena refluxus ſanguinis ab extremitatibus inferioribus impeditus aliquatenus eſt: hinc vena Cruralis externa utplurimum diſpoſitionem varicoſam induit. Et hæc ſunt ſigna generalia, dantur vero etiam alia, quæ ſingulas ſpecies à ſe invicem diſtinguunt. Quodſi enim inteſtinum elapſum eſt, tumor lævis, æqualis, tenſus & firmus obſervatur: preſſusque, veſtigia ſui non relinquit, ſæpe vero ſonus & borborygmi audiuntur; quos etiam dolores colici atque irritus ad ſedes conatus preſſo pede ſequuntur. Idem tumor prope baſin anguſtior eſt, & verſus verticem ampliatur. In prolapſu verò omenti, quod in Hernia Crurali rarius fit, tumor eſt mollis; er iſt gleichſam wie Fett anzugreiffen/ & magis inæqualis, non adeo tenſus, ad verticem ſenſim extenuatur, preſſusque foveas diutius ſervat; alvo etiam libera, & ventriculo vacuo, vomitus ſæpius ſupervenit, quem plurimi à longiore extenſione omenti, ventriculi fundum trahentis & vellicantis deducunt; quo motu perpetuo, ventriculo moleſto, ad vomitum irritatur. Hernia Cruralis difficulter ſæpe dignoſcitur ob glandularum

rum inguinalium viciniam, quæ utplurimum aliquatenus tumefactæ sub specie bubonum imponunt. Exactam diagnosin, quænam pars proprie elapsa sit, porro tum impediunt humores serosi in sacco majori vel minori in copia non rarò collecti, nec non inflammatio sive strangulatio, quo in casu parum refert nosse, utrum ab intestino, an omento sit; quia operatio semper requiritur. Incarceratam alias indicat, quod partes prolapsæ nulla vi & encheiresi intra abdomen reponi possint. Si omentum elapsum est, res tanti momenti non esse videtur, quam si intestinum, tum quia vasa in hoc magis luxuriant, tùm etiam, quia intestinum corruptum non æque ac omentum extirpare licet. Quodsi à pondere intestini, prolongatio mesenterii Gallis *allongement du mesentere* concurrit, aut inflammatio, vel gangræna jam præsto est; Chirurgus operationem suscipiens famæ suæ ægrique vitæ male consulit. Partibus in Hernia Crurali à spasmodica constrictione memorati ligamenti compressis & veluti jugulatis, seu ut clarius loquar, Hernia simplici conditionem incarceratæ induente tumor major, durior, & magis tensus est, calor tum loco affecto, tum in toto corpore atque pulsus exterius valde sensibilis frequens & durior observatur: stupor femoris atque constrictiones spasmodicæ in extremitatibus inferioribus ingentes & anxietates superveniunt. Quæ symptomata à stasi sanguinis, & hæc à circulatione ejus in vasis cruralibus impedita ortum trahunt. Hancce è vestigio color cutis lividus, tumor mollis & indolens, respiratio fre-

quens & cum ſufflaminatione conjuncta, ſingultus, gangræna & ſphacelus preſſo pede ſequuntur. Denique ſi ægri immorigeri operationem ſuſtinere quovis modo recuſant & mortem expectare malunt: non tantum vomitus ſimplex brevi poſt aſſumtos cibos ingruens, ſed & ſtercoraceus cum antecedentibus conjunctus à compreſſione inteſtini fæcibus tranſitum denegantis certiſſimi mortis prodromi triſtiſſimam tragœdiam claudunt.

CAPUT IV.

§. I.

MEdico-Chirurgus, ut operationem valde laborioſam, periculoſam, atque ægrum exquiſitiſſimis doloribus excruciantem amoliatur, omni ope eo allaboret, ut pars non ita diu elapſa repoſitione, blanda manuali preſſione inſtituta, reducatur, atque per commodum bracherium intra corpus detineatur. Hernias bracheriis absque operatione radicaliter curatas experientia quotidiana docet: ſubjuncto remediorum annulum conſolidantium uſu & externo & interno. Quod quam maxime in ætate infantili, juvenili, & rarius in virili, & rariſſime in decrepita locum habet, item ſi Hernia recens, neque incarcerata eſt, ſubligacula auxilio eſſe ſolent. Poſt annum vigeſimum quintum vel trigeſimum vero ſubligacula non tam curant morbum, quam id potius efficiunt, ne majora malum incrementa capiat.

piat. Optima bracheria sunt illa, quæ oblonga sunt, & annulos probe comprimunt; per longum tempus sunt gestanda. In Hernia Crurali non tam bracherium, quam potius fascia vel uniens vel alia bene comprimens applicetur magis in parte femoris superiore interna, neque tam firmiter constringenda, ne vasa Cruralia nimium comprimat, atque circulationi sanguinis obicem ponendo varia mala inducat. Curam transplantatoriam; quam plerique rejiciunt, ego non omnino improbarem, quia experientia teste plures infantes sic curatos esse constat. Quodsi vero manuali pressioni pars prolapsa non cedat, Chirurgus illam semel iterumque suscipere abstineat, ne à vi adhibita inflammationibus ansam præbeat. Manuali repositioni utplurimum flatus, nec non fæces induratæ intestinum replentes impedimento sunt. Hæ clysteribus emollientibus vel leniter stimulantibus sæpius reiteratis sunt tollendæ; quos aliqui improbant eam ob causam, quia intestina magis distendunt, eoque locum angustiorem reddunt; illis vero remediis carminativis rite usurpatis, quantum in artis potestate est, obviam eundum est. Diæta tenuis & quies maxime inculcandæ sunt. *Garengeot l.c.* cataplasmata resolventia, atque emollientia parti affectæ calide applicita egregium edere effectum asserit. A quibusdam quoque balnea seu insessus & fotus è variis emollientibus parati commendantur. Quodsi inflammationis metus imminet V. S. instituatur. Purgantia, uti in omni corprois prolapsu, ita & in Hernia cane pejus & an-

gue ſunt fugienda. Regio inguinalis, imprimis ubi annulus cruralis ſitus cum oleis emollientibus, ſtrictas partes laxas reddentibus, inungatur. Medicamenta præſcripta utplurimum contenta in tumore integumentis proxime ſubſtrata emolliendo, atque ingreſſum in abdomen facilitando effectum exſerunt laudabilem.

§. II.

Hiſce omnibus rite applicitis iterum repoſitio poſt aliquot horas tentetur; patiente corpore ſupino, capite declivi, & crure affecto erecto, jacente. Chirurgus alteram manuum firmiter arcui tendinoſo ſeu ligamento *Poupartii* imponat eum in finem, ut partis modo repoſitæ egreſſus impediat. Altera manu tumorem recta ſurſum, & parum antrorſum, vel juxta methodum D. *Petit*, quam *Garengeot* l. c. allegat, parum verſus os pubis premat, quia annulus, per quem vaſa Cruralia exeunt, huic regioni pubis propior eſt. Huic vero manuum tentamini Hernia non reſpondente, præſcripta medicamenta denuo in uſum trahantur. Quodſi vero hæc omnia irrita atque incasſum adhibita ſunt, & nulla reductionis ſpes ſupereſſe videtur, funeſta tamen ſymptomata urgentia adſunt, ad operationem accedendum. Priusquam autem illam aggrediatur Operator, omnia parata habeat, ne illa nimis diu protrahatur, ægerque doloribus confectus & viribus fatiscentibus pereat. Ad hanc operationem autem, quæ ab illa, quæ in inguine inſtituitur, non-

nonnisi in quibusdam diversa est, requiruntur scalpellum rectum, aliudque mediocriter curvum, vel scalpellum incurvum & angustius intra canaliculum delitescens, Gallis *bistouri cachè* dictum, insuper cultellus separatorius obtusus iisdem Gallis *de chaussoir* dictus, vel rectus vel incurvus: forfex recta, altero crure globulo munita, specillum item sulcatum, & ne partes lædantur, altero sui extremo clausum & obtusum, acus Chirurgica curva cum filo cera obducto; linteum carptum, plura alia linteorum frusta, splenia triangularia, quorum unum altero minus, quæ Gallis *compresses graduës* audiunt. Vinum aromaticum, spiritus vini camphoratus, albumen ovorum cum alumine vel bolo mixtum. Denique Catheter pro urina, si opus est, evacuanda, & siphon clysmaticus pro educendis fæcibus ad manus sit.

§. III.

Pilis si adsunt, abrasis; & memoratis impedimentis sublatis: supinus collocetur æger, declivi capite, crure affecti lateris parum inflexo, natibus elevatis; ut cutis atque arcus tendinosus paululum laxetur. Operator, alterius manus pollice atque indice mediam cutis portionem plicatam, & reliquam à ministro in latere opposito elevatam, incidat non longitudinali, ut in Hernia inguinali, sed transversali sectione secundum ligamenti *Poupartii* transversum, & paululum obliqua ad ductum flexuræ femoris. Quod dum peragitur, caute procedendum, ne ramus Cruralis exterior, mox sub-

cute

cute latens, lædatur. Quodsi cutis adeo tensa est, ut digitis prehendi & plicari non possit, duobus digitis illa longitudinaliter ulterius tendatur, ut incisio transversalis super tumore institui possit, ubi iterum magna circumspectione opus est. Remotis digitis facta incisio pro rei & circumstantiarum necessitate vel scalpello latente, vel ordinario specillo sulcato immisso est dilatanda, & pinguedo non scalpello, sed cultello separatorio; vel unguibus digitorum, quod à pluribus fieri solet, est separanda; ne sectione vel violenta dilaceratione intestinum aut vasa, præprimis præsente peritonæi ruptura, quod vero, ut jam sæpius innui, rarissime observamus, vulneretur. Quo facto, saccus, si adest, scalpelli cuspide sursum elevetur, ei vel uno ex supra recensitis scalpellis, vel forfice exiguum vulnus infligatur, ut specillum sulcatum immitti queat. Cujus sulci ductu vel scalpello, vel forfice saccus partem prolapsam continens tota sua longitudine dissecetur. Quodsi vero instrumento, quod *bistouri caché* supra appellavimus, utimur, neque specillo, neque scalpello, neque forfice opus habemus, & majori cum securitate operamur. Cavendo, ne intestinum, vel vasa, statim se offerentia, discindantur. Quodsi vero incaute vas insigne læsum, illud est ligandum. Si quidam vasorum ramuli cutanei dissecti fuerunt, applicatione lintei carpti vel sicci, vel spiritu vini imbuti, prosiliens sanguis sistatur. Sunt, qui pulverem stypticum in usum quoque vocant, quo tamen carere possumus. Illo vero in casu, in quo Hernia, cum peritonæi ruptura complicata est; uti sacci incisione, ita & cautelis

cautelis præscriptis opus nullo modo esse, quivis facile judicabit. Intestinum quippe nude sub integumentis occurrens, annulo id admittente, in abdomen reponitur. Angustia vero annuli intestini in abdomen intrusionem denegante, ad dilatationem pariter confugiendum; de qua re mox agam. Quodsi strangulatio abest, aliqui partes in sacco contentas, hoc non aperto, in situm naturalem reponunt, quam methodum novam quidem vocat *Garengeot l. c.* sed brevi non paucos asseclas habituram esse auguratur.

§. IV.

Partibus in sacco jam nudis oculis se sistentibus examinandum venit; utrum intestinum, vel omentum, quod in Hernia Crurali rarius egreditur, elapsum sit? Quodsi omentum è sede sua prolapsum nigrum atque emortuum apparet, huic vel vinum aromaticum, vel Spiritus Vini Camphor: aspergatur, atque in sana parte paulo supra illam, quæ gangræna atque sphacelo affecta est, omentum prius filo acu trajecto atque circumvoluto ligetur, atque extirpetur; eadem prorsus ratione, qua in Hernia inguinali idem peragitur. Ligamentum sæpius memoratum spasmodicè constrictum, ut & intestinum vel omentum eidem firmiter impactum annuli angustiam producit, atque intrusioni violentæ ansam præbet; hinc nonnisi, facta prius ligamenti dilatatione, elapsa reponi queunt. Hic verò annulus immissione specilli sulcati, & scalpelli incurvi in sulco hujus ducti; vel si huic

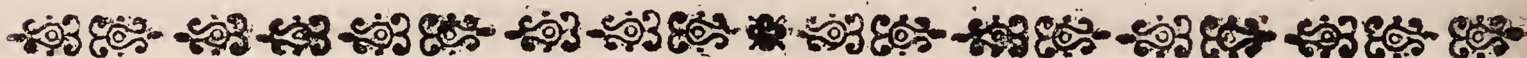
aditus non datur, unguis ſolius applicatione dilatetur: ve quod melius eſt, annulus ope inſtrumenti ſupra deſcripti *biſtouri caché* dicti, eidemque immiſſi, altero ſui extremo ſurſum elevati, altero circa manubrium depreſſi, moxque extracti, obliqua inciſione verſus os ilei amplietur. Inteſtinum elapſum, antequam reducatur, linteo vino aromatico imbuto foveatur, ne labem contrahat. Quodſi gangræna correptum & corruptum eſt inteſtinum, præſtat manum de tabula removere, quia omne tentamen irritum prorſuseſt, experientia teſte, niſi forſan hoc unicum valde periculoſum atque anceps remedium ſupereſt, ut pars corrupta reſcindatur, & reſidua ſana integumentorum labiis aſſuatur, quo facto fæces jam non per anum, ſed ex aliqua abdominis parte exeunt. Sed nec hæc encheireſis voto vel Chirurgi vel ægri in omnibus reſpondet. Pars inteſtini recta ſurſum & parum introrſum verſus regionem pubis prematur: ſi fæces induratæ obſtaculum præbent, digitis illæ removendæ, ſi flatus, portio inteſtini extrahenda, ut major eis locus concedatur, atque inteſtinum mollius evadat. Reducta hoc modo parte inteſtini miniſter linteum vel ſpiritu vini calido, vel vino aromatico imbutum annulo apponat, ne id, quod modo repoſitum fuerat, rurſus elabatur. Annulum, quo magis coarctetur, in ſuperiori limbo aliquot inciſionibus ſcarificandum hic eſſe, æque ac in inguine Galli volunt, an verò finem, quem ſibi hac in re proponunt, ſemper aſſequantur, inde dubitare licet, quod paucæ hæ inciſiones annulo,

maxime

maxime si in Hernia inveterata multum dilatatus fuerit, sufficienter constringendo impares esse videantur, unde fit, ut æger sæpe citius vel tardius idem malum incurrat. Inutiles sacci reliquiæ vel duplici vel triplici filo probe cerato fortiter constringantur, atque à partibus contiguis separentur: quæ constrictio impedit, quo minus sæpius recensitæ partes in posterum relabantur, cui velificatur non parum sacci ad annulum accretio. Sed cavendum sedulo est, ne vel arteria vel vena Cruralis, vel nervus, vel etiam tendines musculorum una ligentur; unde gangræna atque motus spasmodici oriri facile possunt. Intestino in abdomen reposito turunda medicamento aliquo defensivo prius, post digestivo imbuta, atque filo extra vulnus propendente prædita annulo non tàm inseratur, quàm cum aliquali vi intrudatur; linteum Carptum huic turundæ circumponatur; reliquum vulneris eodem linteo carpto impleatur; post splenia plura triangularia vino aromatico imbuta, quorum unum altero minus sit, & minimum immediate loco affecto imponatur & applicetur. Totus apparatus firmetur fascia, quæ spica audit, magis inferius, quàm in Hernia inguinali applicanda, & quidem circa finem inguinalis regionis, atque internam & superiorem femoris partem, ita autem applicetur, ut spica directe annulo superincumbat. Crus, cui fascia applicatur, debet esse flexum, quò illa magis firmetur, ubi hoc extenditur, quæ é contrario relaxatur, sicubi alia ratione applicatur. Ægri vires post

operationem cordiali potione, atque juſculis è carne paratis refocillentur, ut & alimenta evpepta toto curationis tempore exhibere convenit. Quieti tradatur æger, capite humiliore exiſtente, ne inteſtina ſuper annulum multum gravitent. Miniſter tum mox poſt factam reductionem, tum etiam ſequentibus deligationibus annulo manum, ob metum novi prolapſus, applicet; ante ſecundum vel tertium diem, ſymptomatibus gravibus & funeſtis non accedentibus, deligatio non eſt removenda; in ſequentibus deligationibus turunda atque plumaceoli vel ſpiritu vini camphorato, vel unguentis digeſtivis imbuti, & ſplenia gradatim diſpoſita, atque faſcia ſpica dicta applicentur! Sicque ultimis diebus, uti in vulnere ordinario conſolidatione toti curæ, ſi res bene cedit, imponatur

FINIS.

COROLLARIA.

1. *Lienis uſus Medicis nondum ſatis perſpectus eſt.*
2. *Graviditas ex ſola urina non cognoſcitur.*
3. *Signa ex ſanguine per venam ſectam emiſſo deſumta fallunt.*

Ad Nobilissimum D. Candidatum.

QUo Ruptura magis multis solet esse nociva,
  Hoc plus laudis habet, qui levat arte malum.
Ergo Tibi meritos Phœbus decernit honores,
  Quos tuus exposcit promeruitque labor.

Gratulabundus scripsit

D. Nebel,

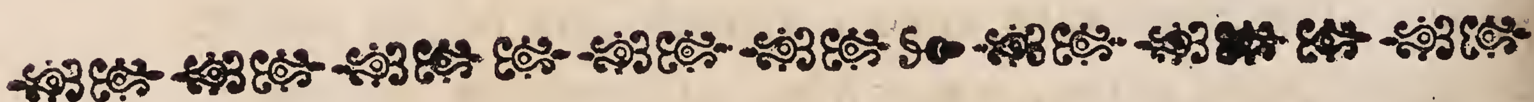
Med. D. & P. P. h. t. Acad. Rector.

ERgone multorum superas cogitata sophorum
  Themate tam raro, quod Tua Musa refert.
Ergone bella canis, quo Murcia proferat ensem,
  Palladis ac oculis insidietur atrox.
Vnius non sunt generis, quæ bella geruntur,
  Hic ferro pugnat, Pigritiæ ille litat.
Incumbunt alii Musis, ac arma capessunt,
  Queis hostem feriant interimantque suum.
Ii tamen infausti, qui perdunt tempora luxu,
  Quosque latet, num ensem stringere jura sinant.
Ille sed est felix, qui novit bella movere
  Docta, quibus fortis nonnisi Victor abit.
Te talem præstas, mi Præstantissime KOCHI,
  Dum Cathedram, Specimen rite daturus, adis.

Quem assidue libris sol exoriensque cadensque
Intentum cernit, Mæonidesque alere:
Perge bonis avibus sacras tractare Camœnas,
Scriptaque Doctorum volvere perge manu.
Sic quoque, crede mihi, Te præmia digna manebunt,
Et meritum lauro cinget Apollo caput.

Hisce
Nobilissimo Do. CANDIDATO
Auditori & Convictori hactenus suo
de Crurali Hernia disserenti applaudit

JO. SALZMANN,
Med. D. Anat. & Chir. P. P. O. in
Universit. Argentoratensi.

CORporis humani structuram nosse tenetur
Si malé dispositam quis reparare cupit;
Hinc labor assiduus, quo Tu noctesque diesque
Viscera lustrasti, præmia digna refert.

Præstantissimo Domino Candidato hæc cum voto
omnigenæ prosperitatis apposuit

W. B. Nebel, Phil. & Med. Dr.
Prof. Ord. Acad. Herbornensis & Colleg.
Cæsar. Nat. Cur. Socius.

Mens

MEns ſtupet, attentis oculis ſi corpora ſpectat,
  Quæ complent terram, conficiuntque polum.
Immenſus numerus, mirè variansque venuſtas
  Immenſum nobis detegit Artificem.
Si quis in humano ſcrutatur corpore partes,
  Heu! non Authorem diceret eſſe DEUM?
Non tam ſubtiles contexit aranea caſſes,
  Ac tu membrorum ſtamina prima vides.
Fibræ nunc rectæ, nunc contorquentur in arcum,
  Mirificus nexus vaſcula mille parit.
Arbor vaſorum latè ſua brachia tendens
  Rore rubrô partes irrigat atque fovet.
Incola nervorum, ſubtilis ſpiritus artûs
  Commovet, & ſenſûs organa vivificat.
Nunc animæ nutû rapidô cupit ire volatû,
  Nunc verò mentis ſubditus eſſe negat.
Spiritus hic omnes in corpore concitat actûs,
  Cujus defectû viſcera torpor habet.
Muſculus obſervans haud unum tramite ductum
  Hujus agente tamen ducitur imperiô.
Quanta Creatoris Divi Sapientia fulget!
  Omnipotens Numen nonne creavit opus?
Artis Amatorem Medicæ vidiſſe juvabit
  Sæpius edoctâ viſcera ſecta manû.
Inde DEUM gratâ cognoscet mente colendum.
  Ac ut cum ſano diſcrepet æger homo.

Te quoque, Mi KOCHI! dextrè lustrasse secando
Exanimes artûs, sat docet hoc Specimen.
Gratulor, aspiret felix Conatibus aura!
Ut possis ægros arte levare tuos.

Hac Nobilissimo ac Doctissimo Domino Doctorando gratulabundus apposuit

D. Faber, M. D.

OMnia bella Deus cum damnet ubivis in orbe,
Et nusquam Martis ferveat orbe furor.
En eris ò KOCHI solus qui bella ciebis,
Murcia quæ dicat bella nefanda Deæ,
Egregium specimen dum nunc expromis, Amice,
Quo Tibi Doctorúm fortia corda ligas.
Perge bonis avibus nec tantis desine cœptis,
Sic Decus urbis (orbis) eris, deliciæque Patris.

S. S. Wegelin, Med. Cand. Sangallo-Helvet.

QUid multis ego nunc tandem tibi grater, Amice,
Dum feriant aurem tot bona totque pia,
Quæ videor conjuncta quasi audire ùndique, vota?
Impleat hæc ergo prospera vota Deus!

Nobilissimo atque Doctissimo Dno Candidato de honore obtento quam profusissime gratulabundus hæc posuit.

Joh. Philippus Stoesius, S. Th. St.
Mannhemio-Palatinus.

